

Vážený pane řediteli,

mnohokrát jsem usedla k mailu a mnohokrát jsem od něj odešla, protože jsem si vlastně uvědomila, že nevím jak správně se děkuje za lidský život. Velká slova a banální věty jsou tak málo, když se někdo, koho máte rád, ocitne v bezvýchodné situaci.

Nesmírně si vážím práce lékařů, sester, ostatního zdravotního personálu všech těch, kteří se snaží o to, aby přeprali osud, který nám často spíš bere, než dává.

Chodila jsem na ARO denně a vždy jsem se setkala s nesmírně profesionálním, ale zároveň i lidským přístupem, vždy jsem měla pocit, že ať se situace vyvine jakkoli, bude o každého pacienta dobře postaráno, a to je jistota, kterou nelze vyvážit ničím.

Jedno vím zcela určitě - nemocnice Na Homolce je místo, kde najdete naději a najdete jí tam hodně, a za to vám všem nepřestanu nikdy být dost vděčná.

Margita